అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

జనవరి 2023

శ్రీ అరవిందుల కవితల్లో - భవిష్యవాణి

శ్రీ అరవిందుల కవితల్లో భవిష్యవాణి

గత యుగపు ప్రథమార్థంలో శ్రీ అరవిందులు మానవత యొక్క పోరాటాలు, తిరుగుబాట్లు చూశారు. ఒక విప్లవాత్మకమైన ఉద్రిక్తత ఒక పెను తుఫాను, సుడిగుండాలలో ఒక నూతన సృష్టి యొక్క బీజాలను కలిగి ఉంది. జ్యోతిర్మయమయిన భవిష్యత్తును మానవాళి సిద్ధింప చేసుకోవడానికి సహాయ పడటానికి ఆయన తన జీవితాన్ని అంకితం చేశారు.

శ్రీ అరవిందులు **150**వ జన్మదిన సందర్భంగా భవితను ప్రవచించే ఆయన కవితలు కొన్నింటిని కానుకగా ఒక చిరు పుస్తకం రూపంలో పొందుపరిచాము. ఇందులో కొన్ని ప్రకరణాలను సావిత్రి దీర్ఘమైన పద్యాలు మరియు గీతాల నుండి గ్రహించడం జరిగింది.

శ్రీ మాత చాలా చక్కగా పేర్కొన్నారు.

"శ్రీ అరవించులు భవిష్యత్తుకు చెందుతారు. ఆయన భవితకు రాయబారి. భగవత్ సంకల్పం రచించిన వైభవోపేతమైన భవిష్యత్తును మనం వేగవంతంగా సిద్ధింపచేసుకోవడానికి మార్గాన్ని ఇంకా ఆయన చూపిస్తూనే ఉన్నారు. మానవాళి ప్రగతికి భారతదేశం మహోత్సవాల గమ్యానికి చేరుకోవడానికి సహకరించాలని అందరూ ఒక దివ్య దృష్టి కలిగిన ఆకాంక్షతో ఈ తేజోవంత మైన కార్యంలో ఐక్యం కావాలి."

CWM 13:14 — *శ్రీ మాత*

Bonne Année
blessings

నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు

1967

మానవులు దేశాలు, ఖండాలు!
ఎన్నుకోవడం తప్పనిసరి:
సత్యమా లేక అగాధమా

1967 నూతన సంవత్సరం సందేశం గురించి

శ్రీమాతా మీరు ఎంపిక సత్యము అగాధాల మధ్య అన్నారు. అగాధం సరిగ్గా మన ఎదురుగానే నోరు తెరుస్తున్నట్లుగా ఉంది. కానీ అది మార్గం నుండి తొలగించబడుతుందని నమ్మకం ఉంది.

ఆ నమ్మకం న్యాయబద్ధమైనదే.

ఆ సందేశం ఇంకా నిద్రపోతున్న వారికి తమ నిద్దరతో తృప్తి చెందిన వారికి మాత్రమే.

*

మీ నూతన సంవత్సర సందేశంలో అగాధం అంటే అర్థం ఏమిటి మరొక విధంగా అడగాలంటే ఒక సాధకుడు దేనికి భయపడాలి?

ప్రస్తుతం చాలా ఉద్రిక్తతగా ఉంది. నాకు అంతా యుద్ధం చేయడానికి అన్నట్లు తమ స్థానాలను తీసుకున్నారు. అది మనుషులు తమ అంతర్జాతీయ సంబంధాలలో ఉంచే అండ వ్యామోహం.

అన్నింటి అడుగున భయం సార్వజనీనమైన అప నమ్మకం వారు తమకు ఆసక్తికరమని భావించేవి (ధనం, వ్యాపారం) ~~ఈ~~ మూడింటి కలయిక. మానవాళి యొక్క ~~ఈ~~ మూడు నిమ్నమైన వ్యామోహాలు రంగంలోకి ఎప్పుడు వస్తాయో దానిని నేను అగాధమని పిలుస్తాను.

ఎప్పుడైతే ఒక వ్యక్తి తన జీవితాన్ని దైవాన్ని తెలుసుకోవడానికి అంకితం చేయాలనుకుంటాడో అతను నిజాయితీగా ఉన్నట్లయితే అదే అతను సంకల్పం నిజాయితీగా ఉండి మనస్ఫూర్తిగా ప్రయత్నించినట్లయితే భయపడ వలసిన అవసరం ఎంత మాత్రం ఉండదు ఎందుకంటే సంభవించేదంతా, అతనికి జరగబోయేదంతా కూడా ఆ సిద్ధి కోసం అతనిని చాలా దగ్గర మార్గంలో తీసుకొని వెళుతుంది.

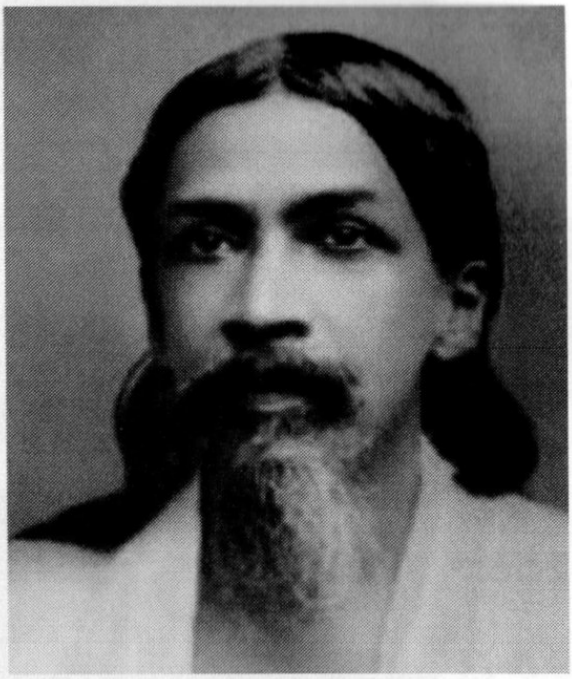
అది కృప యొక్క స్పందన. జనులు కృప అంటే వారికి జీవితంలో అన్నింటిని సులభంగా చేసి పెడుతుంది అనుకుంటారు అది నిజం కాదు. కృప అనేది మీ ఆకాంక్షను సిద్ధంప చేసుకోవడానికి అత్యంత వేగవంతమైన సత్వరమైన సిద్ధిని పొందడానికి అన్నింటిని సమకూరుస్తుంది. అందువలన భయపడవలసినదేమీ ఉండదు.

నిజాయితీ లేకపోవడం వలన భయం కలుగుతుంది. మీరు సౌఖ్యవంత మైన జీవితము మీకు నచ్చిన పరిస్థితులు మొదలైనవి కావాలనుకుంటే, షరతులు, ఆంక్షలు పెడుతుంటే అప్పుడు మీరు భయపడాలి. కానీ సాధనలో దానికి ఏమాత్రం పాత్ర లేదు.

CWM 15:180 — శ్రీమాత

అనువాదం : డా॥ ఆర్. సరోజా ప్రసాద్

ఒకనాడు

మరికొంచెం

ఒకనాడు-
చితికినదంతా చితిలో కలిసినవాడు
మొగ్గలు విరులై విరబూసిననాడు
ఓ చిన్నిబాట, బృహత్తర లక్ష్యం
లేత స్పర్శ, దిగివచ్చెను దివ్యధామం

వేవేల శిఖరాలను దాటుతూ వెళ్ళాను,
ఆఖరు అద్భుత నగాన్ని కళ్ళారా చూశాను
మునుపెవరూ తాకని మహా పర్వతం
అడుగేస్తే ఆకాశం, అంతులేని దైవం.

CWSA 2:542 - *శ్రీ అరవిందులు*

విజ్ఞానశాస్త్ర వీక్షణం

కలల సీమలో కనిపించిందొక చక్కని ప్రపంచం,
అందున దక్షత కోసం ప్రాకులాడే దేవతాత్రయం.
మొదటిది నియమం - కత్తి లాంటి వీక్షణం, కఠినమైన తిరస్కారం,
పరిమితులెన్నున్నా అలియని అతివిశ్వాసం, ఆరని శౌర్యం.
ఇక రెండవ దానికి వుంది కొండంత ఉత్సాహం,
గుండెల్లో ఆరని జ్యోతి. ఆమె కన్నుల చుట్టూ క్రీనీడ
నడకలో కరిగిపోతోంది. రగిలే ఆమె చూపులు
ఆత్మను దహిస్తుంటే, ఆమె తీరైన భావనలు
మనసును పోషిస్తున్నా, గుండెను ఎండగట్టుతున్నాయి.
ఒక దాని పేరు విజ్ఞానం,
రెండవ దాని పేరు మతం.
దిగివచ్చిందొక మూడవ దేవత
అలౌకికంగా, అగోచరంగా, అవిస్పష్టంగా,
ఈ లోకంలో స్థానం లేనట్టు,
లోకంపై పట్టు దొరకనట్టు,
దాని ఆత్మతేజంలో ఏకాంతంగా నిలిచింది.
విర్రవీగే వేలుపు విజయాలు వేలకు వేలు,
ఆమె స్తుతిలో తేలాడాయి సమస్త దేశాలు.
మరో దేవతను ఆశ్రయించారు కొందరు,
కొందరు తమోపూర్ణులు, మరి కొందరు ప్రేమరూపులు.
ఇక ఈమె అతిగర్విత,సింహాసనాసీన. ఆమె వందిమాగధులు
చీకటి చచ్చిపోయిందని, లోకం మారిపోయిందని ఘోషిస్తుంటారు.
ఎన్నో తేటతెల్లమయ్యాయి, ఎంతో తెరిపిపడింది, తెలిసినట్టనిపించింది
మరెంతో మరుగునపడింది, చిమ్మ చీకట్లో మిగిలిపోయింది.
వాళ్లు భూమిపై చిందించిన తేజం,
అత్యద్భుతం, మహోన్నత సంజాతం.
కళ్ల ముందు కదలాడిందొక శతాబ్దపు పురోగమనం,
మానవ పరిశీలనకు తెరుచుకుంది లోకం
తరిగింది సంభ్రమం, తొలగింది ఆశ్చర్యం.
కాంతి, శబ్దాల నియమాలు అయ్యాయి అవగతం.
ఆమె ఆకొన్న చూపులో కాంతి గుట్టు రట్టు,

ఆమె శోధనకు నిలువదు పదార్థపు గడికట్టు.
దూరం దవ్వయ్యింది, సూక్ష్మం స్థూలమయ్యింది,
జటిలంలోని చిక్కు విడింది, విదితమయ్యింది.
పరిశీలిస్తూ, పరిశోధిస్తూ ఘన దేవత నడిచింది.
కరిగిస్తూ, కలియబెడుతూ తీవిగా సాగింది.
ఆమెది తారా సంచారం తెలిపింది గ్రహగతుల లాస్యం,
భూకంపాలకు, తుఫానులకు చెప్పింది జోస్యం.
సందేహం అన్నది శూన్యం, అబ్బురపాటుకు లేదిక చోటు.
భూగర్భపు పొరలలో దాగిన పాత నిజాలతో పాటు
రహస్యాలెన్నో ఆమె ముందు రాశులు పోసింది ప్రకృతి
ఉక్కు, ఉరుము పూన్చిన వింత రథాల ఆకృతి
నేలని అలరించింది. ఆకశపు హద్దుని అధిగమించింది,
ఆర్ణవాల అతిశయాన్ని, అట్టహాసాన్ని అణచివేసింది.
ధీరమైన ధీశక్తికి దూరపు భారం తరిగింది.
ఎదురులేని శక్తి ముందుకు దూసుకుపోయింది.
చిట్టచివరికి దాని వేలు దాని వైపే తిరిగింది
అసలెవ్వరు నీవు? ఎందు జనించావు?
మనోరూపాల బట్టి మనసును వెలకట్టజూసింది.
వేషం బట్టి వేషధారిని తెలుసుకోజూసింది.
అలా శ్రమిస్తున్న దేవత నిప్పుడు మరో దేవత ఎదుర్కొంది.
వన్నె తగ్గిన వేల్పును జూసి ఆ దేవత ఇలా అంది:
"భళీ! నీ శ్రమ అంతా చూశాను, విన్నా నీ విజయగాథలని,
అనుకుంటున్నావు నీ ఉనికికి అంతే లేదని.
నీ గర్వం నాకు తెలుసు. మరువబోకు ఓ నేస్తం,
మార్గమధ్యంలో ఒక యక్షుడు ఎదురుచూస్తాడు నీ కోసం.
ఎన్నో ప్రశ్నలకు తెలుసు నీకు సమాధానాలు,
అతడి ప్రశ్న వేస్తుంది నీ కాళ్లకు బంధనాలు.
బదులెరిగిన వాడికి అమరత్వం,
లేకుంటే మరణం నిశ్చయం.
వారి పార్థివ దేహాలు తుత్తునియలై
విసిరేయబడతాయి కాలపు రాదారులపై.
నేల మాళిగలలో అతిగా శ్రమించే నీవు

బతకాలనుకుంటే ఈ సత్యాన్ని తెలుసుకుంటావు.
అప్పుడు విజ్ఞానం నిండు విశ్వాసంతో అంది - "నేనీ మట్టిని,
దేహాన్ని, ధాతువుని, విత్తు నుండి పుట్టిన చెట్టుని.
ప్రాణంగల పదార్థాన్ని, రూపులో సామాన్యం, తీరులో అసమానం.
ఈ కణాలలో దాగి వుంది మానవ జన్మ రహస్యం.
ఆ కణాలే నేను, నేనే మరి ఆ కణ సముదాయం.
అని ఘోషిస్తోంది పదార్థం, విని తరించు ఆ సమాధానం.
షేక్స్పియర్ ఈ కణజాలమే; జీసస్ నేర్పిన భక్తి,
శిలువతో ఇల జయించిన ప్రేమ శక్తి.
సుదూర తారా కాంతి రహస్యం;
అరిభయంకర నెపోలియన్ మానసం.
అనంతతను కాదనే అనంతుడి వైపరీత్యం
మదిలో కలిగించింది చెప్పరాని విస్మయం.
ఆ వైచిత్రి వివరణని కోరింది.
వేదాంతం అంతం కాజొచ్చింది.
అంతలో మూడవ దేవత నా కళ్లు తెరిపించింది.
అప్పుడు భావిభువనాల ఉషోదయం కనిపించింది.
మన పాలిన పగళ్ల కావల భావిరవాలు,
వినిపించాయి రానున్న యుగాల కలస్వనాలు.
క్రమ్ముకుంటున్న కాంతులలో అందొక దేవత
మనిషితో - "నీ నిజ స్వభావం అనంతత.
మరెన్నో అద్భుతాలు సాధించగలవు,
అనంతాల నడుమ పారాడే అనంతుడవు."
అప్పుడు మన నగాలలో పెల్లుబికిందొక పురాతన నగారా -
"ఓ పరమాద్భుతమా! మరువేషంలోని నేనే నీవు,
ఈ దేహకణాలు నన్ను బంధించలేవు,
కాంతిని వేగంలో అధిగమించాను,
ప్రాయంలో విశ్వాన్నే మించాను.
సమస్త లోకాల్లోను నేను ప్రచండ స్ఫూర్తిని,
పడినా పొరబడినా నేను అమృతమూర్తిని."

CWSA 2:204,205 *అనువాదం : డా॥ వి. శ్రీనివాస చక్రవర్తి*

వెన్నెల వెలుగులో

పరాత్పరుడు జన్మనెత్తడంతో
తాను లేస్తున్నాడిపుడు.
లోకాన్ని వ్యాపించిన విప్లవ ఆవృత్తులన్నీ మందడొకి ఆరంభాలే...
భూ మండలాన్ని వలయ వ్యాపితం చేయ
విసురగా విష్ణుచక్రం విసరబడింది.

పాతది నశించిపోతుంది, కాలం చెల్లిపోతుంది,
తొలగిపోయి, నశ్వరమై, తుడిచిపెట్టుకు పోతుంది;
మారు మ్రోగే ఇనుప పట్టీలు
దూరంగా తొలగిపోతాయి మానవుని విశాల విస్తరణకు దారినిస్తూ.

స్వేచ్ఛ, దైవం, అమృతత్వం; మూడూ ఒక్కటే
తగు నిడివిలో అవి సాక్షాత్కరిస్తాయి,
ప్రేమ, ప్రజ్ఞ, న్యాయం, హర్షోల్లాసం సంపూర్ణ శక్తి కలిసి
ఒక స్వచ్ఛతా ఆనందంలో ఏకమౌతాయి.

ప్రాచీనం ఎదరుచూచిన రోజు ఎట్టకేలకొస్తుంది,
పత్మోస్ దర్శించింది షెల్లీ కలగన్నది,
దర్శనంగా, ఒట్టి ఊహగా పరిగణించింది
హర్షభరిత నగరంగా, స్వర్ణయుగంగా అరుదెంచుతోంది.

ఆ లోహ యుగం ముగిసింది
కేవలం గతించే గతం తాలూకూ
చివరి తీవ్ర సంకోచం దేశాలను కుదుపుతోంది.
అది ముగిసే నాటికి
ఈ భూమి రుగ్మతలు తుడుచుకుపోయి
ఆమె అందమైన నుదుటితో వెల్గొందుతుంది.

ఇది మనిషి పురోగతి
ఇనుప యుగం సిద్ధం చేసే స్వర్ణయుగం
మనం పాపంగా పిలిచేది,
అంతరంగ లోతుల్లో మనిషి విడిచి పుచ్చే పరిత్యజ్యం
తన యాత్రలో చోదకుడు దారి చూపుతాడు

అతడెంతో సంఘర్షణతో, వేదనతో వదిలేస్తాడు తన జాడ్యాన్ని,
ఎందుకంటే అది మరల మరల వెనుదిరిగి వచ్చి అతుకుతుంది.
దుఃఖ జ్వాలలో భీకరంగా దహించుకుపోతేనే
మరింత మాధుర్యాన్ని, శక్తిని పుంజుకొనేందుకు అర్హత పొందుతాడు

అతడు మంచిలోకి పెనురెక్కలతో పైకి లేస్తాడు:
ఇదే అతని తీవ్ర అశాంతికి కారణమయినది,
మృత ప్రాయ వస్తు సమూహంతో
అమృత మయ మొనర్చ దలచి
అతడు అనంతాల నుండీ అరుదెంచినాడు;

వర్ధిల్లే ఆత్మతో శరీరాన్ని నింపేందుకు,
శ్రమనొందే భూమిపైకి విస్తరించు స్వర్గపు హక్కుగా
గ్రహించి, ఆసరగా నిలిచిన అమృత సంకల్పంతో.

CWSA 2:243-244 *అనువాదం : బి.హెచ్.పి. సాయిరాజు*

రూపాంతరం

నా శ్వాస సూక్ష్మంగా గలగలా
ఏరులా ప్రవహిస్తుంది
నా అంతర వ్యక్తులను దివ్య శక్తితో నింపుతుంది
రాక్షస సారాయిలా అపరిమితాన్ని నేను తాగాను
కాలం నా నాటక రచన లేదా శోభాయాత్రా స్వప్నం
ప్రకాశిస్తున్న నా కణాలు ఇప్పుడు ఆహ్లాద భరిత పథకం
నాడీ శాఖలను పరవశింపచేస్తూ మారుస్తున్నాయి
పరమానందమైన దారులన్నీ ముత్తియములు, స్ఫటికములతో
ఆ అజ్ఞాత వ్యక్తి, సర్వోతముని కొరకు
ప్రవహించడానికి
మాంస సహిత నాసికను నేను కాబోను
ప్రకృతికి, దాని మందకొడి నిబంధనలకు బానిసను కాను
సంకుచిత ఇంద్రియములకు నేను చిక్కువడను
పరిధిలేని నా ఆత్మ లెక్కించలేని దృష్టితో విస్తరిస్తుంది.
నా ఆత్మ నా దేహం భగవానుని సంతోష జీవన పరికరం
నా ఆత్మ మరణమెరుగని బృహత్ సూర్యకాంతి.

ఒక వేలుపు కృషి

అగాధం మధ్యలోతులూ, ఎత్తులూ
స్వర్ణ జల వృష్టితో పూరించబడ్డాయి
నీలి గిరుల దిగువన పర్వతశ్రేణిని
వాన విల్లు
ఒక తీరం నుండి మరో తీరానికి రెపరెపలాడిస్తుంది.

ధరిత్రి చాతీలో దివ్యాగ్ని వెలిగింది
మరణ రహితమైన సూర్యుల్ని
ఇక్కడ మండిస్తుంది;
విస్మయాఖాతం నుండి జన్మసీమితిలో
అవతార ఆత్మశక్తి ఉబలాట పడుతుంది.

యథార్థ ఆనంద రాజ్యముల బోలిన జ్వాలలుగా:
క్రిందకు స్వర్ణా రుణ సోపాన మార్గంలో ప్రయాణం
పరలోక మందలి ఉల్లాసవంతులైన పిల్లలు
ఉచ్చై స్వరంతో చీకటిని చిదిమేస్తున్నారు.

కొద్దిగానో, ఎక్కువగానో నవజీవితపు
ద్వారాలు రజిత కాంతితో చెక్కబడి ఉన్నాయి
ఆ గొప్ప లోకంలో కాంచనమయమైన
పైకప్పు, రంగురాళ్ళతో పరిచిన నేలలు నగ్నంగాను
కాంతివంతంగాను ఉన్నాయి.

స్వప్నాలను వారి తెల్లని గాలిలో
స్వర్ణ, నీలి ఉడుపుల కోసం వదిలివేస్తాను
అక్కడ భువిపై సరయిన రూపకల్పన చేయడానికి కదులుతారు
నీవే సజీవ సత్యమని!

CWSA 2:534-38 1935-1936 అనువాదం : కిరణ్‌బాబు

ఆసాధ్యం పిలుపు

ఒక దైవం మనలను ఇంకా సాధించవలసిన లక్ష్యాలకై కదిలించును.
మన విధి విస్తృత దొంతరలలో నిదురించుచున్నవి అవి,
ఈ లోకం నిశ్శబ్ద రెక్కల మాటున దాచబడెను
వాటి వాటి నాజూకు సంక్లిష్ట అసాధ్యతకు ఆశ్రయమిచ్చెను;

కానీ వణుకుతూ తెరుచుకుంటున్న సాధారణ ద్వారాల శబ్దం దాటి;
అపరిమిత అద్భుతాలెన్నో మన స్వప్నాలతో నిండిన కనులలోకి చూచుచున్నవి;
గొప్పవిధి, గంభీర దేవతలు మనయందున్నారు;
స్వర్గలోకపు వదనాలు, చేతులూ మనకు చేరువయ్యాయి.

ఊర్ధ్వమందు ప్రకాశిస్తున్నదేదో లోపలి అంధకారంలో వేచి ఉన్నది;
ఇంకా పొందవలసిన దివ్యానందం భవిష్యంలో అది మన జన్మహక్కు
మన ఆత్మల ప్రస్ఫుటం కాని సౌందర్యం అమోఘంగా ప్రకాశించును.

వారసులమై ఉన్నాం అనంతమైన విశాలతకు మనం
అసాధ్యమన్నది ఒక ముసుగు మృత్యువు అమృతత్వానికి మార్గం.

*

పరిణామము - 2

మనము చూడని తీర్పులో ఇంకా నెరవేరవలసినవి మిగిలే ఉన్నాయి;
మన మనసుకు అతీతమైన మనసు మన అవగాహనను కోరుచున్నది
మన ఊహలకందని పరిపూర్ణ సామరస్యముతో నిండిన జీవితము వేచి ఉన్నది నిగూఢముగా,
ఇంకా జన్మించని మానవుల కొరకై

నిర్జీవ భువి యొక్క అపరిపక్వ ఆరంభాలు,
చెట్లు మొక్కల అనాలోచితమైన కదలికలు మన ఆలోచనలు నిర్మించాయి
ఎటువంటి ఆలోచన అంటే దివ్యసమమైనటువంటి జన్మకొరకై
మన మర్త్యత్వం యొక్క మూసను విశాల పరిచినట్లు
మానవ సంకల్పం కానీ శక్తి కానీ సాధించలేంత ఘనత

శాశ్వతత్వంలో స్థితి పొందిన జ్ఞానం
మన సంఘర్షణ, బాధలకు అతీతం ఆనందం
ఇవన్నీ మన భవిష్యత్తులో అందుకోబోయే అత్యున్నత శిఖరాలు

రాతిబండ నుండి మనోతలానికి ఎదిగిన మానవా
ఇప్పుడు ఇంకా స్వంతమవని అద్భుతమగు ఉన్నత శిఖరాలను ఎదురుకో

CWSA 2:596-96 *అనువాదం : ఎ.జె. విక్రమ్*

పులి జింక

హరిత హృదయారణ్యంలో ఆనందంగా
గంతులు వేస్తూ, మెరుస్తున్న మీనాలతో
దివ్యదేహాకృతితో, సుతిమెత్తని పాద స్పర్శతో సంచరిస్తున్న ఆ జీవి
మరణానికి చేరువవుతున్నదా?
వీస్తున్న పిల్లగాలులు కొమ్మ రెమ్మల
ఆకుల సందుల్లో నుండి భయంతో విలపిస్తుండగా
అక్కడంతా అద్భుత కాంతిపుంజాలు నిశ్శబ్దంగా వ్యాపిస్తున్నాయి.
అక్కడొ హరిణాన్ని కబళించడానికి సిద్ధమై భారంగా శ్వాసిస్తూ సిద్ధమైంది.
ఆ మూగ జీవి ఏమాత్రం మరణ భయాన్ని
ఎరుగక కాసారంలో నీటిని
ఆఖరి శ్వాస పీల్చే వరకు ఆనందంగా త్రాగుతోంది.
ఏమాత్రం సందేహం లేకుండా ఆ సరోవర జలంలో తన నీడను దర్శిస్తోంది.
అంతే అకస్మాత్తుగా ఆ దేహం తునాతనకలై అక్కడికక్కడే ఆత్మను వదిలిపెట్టింది.
నిశ్శంకగా, నిర్భీతిగా, ప్రశాంతంగా
విహరించే ఆ వనం ప్రకృతి క్రూరత్వానికి బలయింది.
కానీ ! ఒకరోజు రావచ్చు!
ఆరోజు పులి వేటాడలేదు! ఆ క్రూర జంతువులన్నీ ఖండంలోనే

అంతర్ధానమైపోవచ్చు.
అప్పుడు హరిణాలన్నీ హర్షం వ్యక్తం చేస్తూ
హాయిగా కాసారాల్లోని జలాన్ని, చెట్ల నీడలను దర్శిస్తూ త్రాగవచ్చు!
పరాక్రమించి భయపెట్టే జాతి అంతరిస్తుంది.
సర్వ బలహీన జాతి క్రూర క్రీడలా అనంతరం
స్వేచ్ఛగా వ్యవహరించవచ్చు.
CWSA 2:583

ఓ అధివాస్తవిక శాస్త్రస్వప్నం

కలకన్నాడు
అవును కలకన్నాడు
ఓ గ్రంథి హ్యామ్లెట్ గ్రంథం వ్రాసినట్టు;
ఓ మత్స్యకన్య దివ్యజలాన్ని సేవించి అమరత్వం పొందినట్టు
హార్మోన్లన్నీ హడావిడిగా సమావేశమై ఇలియడ్, ఒడిస్సీ గ్రంథాలను రచించినట్టు
ఒకానొక థైరాయిడ్ గ్రంథి నగ్నంగా
ఓ బోధి వృక్షం క్రింద నిలబడి
దివ్య పరలోక కాంతులను వీక్షిస్తున్నట్టు
ఒక దివ్యాత్మ అష్టదళ చక్రంలో పరిభ్రమిస్తూ
గతితప్పి ఉదరం, మస్తిష్కాజ్ఞచే యూరపును జయించినట్లు
హెలెన్ గతి తప్పి క్రిందపడి స్వర్గంచేరి
అధివాస్తవిక లోకంలో విహరించినట్టు
ఓ శాస్త్రవేత్త పరమాణువులతో
ఆటలాడుకుంటూ భస్మీపటలమై
విశ్వకర్త ముందు మోకరిల్లినట్టు
ఓ భీషణ నాదం....
CWSA 2:614   అనువాదం : డాక్టర్ టేకుమళ్ళ వెంకటప్పయ్య

దాచిన ప్రణాళిక

సుదీర్ఘ రాత్రి అయినా
అది వ్యక్తి ముసుగు చిరు గర్వం
నేను కల కనను

మన జీవన పథకంలో
దేవుడు బహిర్గత పరిచే
అంశాలు అన్నీ కలిపి
ప్రకృతి వైశ్యక కార్యానికి అంతిమ ఫలం.
ఆమె కుక్షిలో ఒక మహా సన్నిధి పనిచేస్తుంది;
సుదీర్ఘమైన తన పర్వానికి సిద్ధపడుతుంది
చివరికి రాతిలో మృగంలో దేవత నక్కి చూస్తుంది
ఒక శాశ్వత ప్రభామయ మూర్తిమత్వం
మనసు పసిగట్టిన పరిధి నుండి విస్ఫోటిస్తుంది.
భవిష్యత్తు ఎరిగిన హృదయానికి ఒక సాక్ష్యాన్నిస్తుంది
జడప్రాయ బంధ ప్రకృతిలోనూ
ఏనాటి నుంచో కప్పబడిన ప్రతి నిశ్చేతన అంశంలోనూ
అభివ్యక్తను కాగలదు.
రహస్య అమోఘ ప్రణాళికను నెరవేర్చును
విశ్వవ్యాప్తంగా మనిషిలోని అమృతాత్మ.

CWSA 2:602 *అనువాదం : శ్రీ రామదాసు అమరనాథ్*

విజ్ఞానం - అజ్ఞాతం

కనిపించక మార్మిక లోతుల్లో ఎదుగుతున్నవి ప్రకృతి మూలాలు
~~ఈ~~ కనిపించే ప్రతిదీ అదృశ్యంలో దాచుకొంది తన వేరును
అదృశ్యంగా కాపాడుతున్నది అనుకొన్నది కూడా
మరింకా గహన అదృశ్యంలో, అజ్ఞాతంలోనే ఉన్నది.

మనిషి విజ్ఞానశాస్త్రం నిస్తేజమైన ఒట్టి ఊహలనే కట్టుకుపోతుంది
జీవిస్తున్న దానంతటిని సూత్రాలతో ఒంపుత్రిప్పుతుంది;
ఆత్మలేని, ఒకమెదడు ఒక చెయ్యిది,
మన తదేక బాహ్య దృష్టి వెనుక చొచ్చుకొచ్చే నేత్రం ఉన్నది.

చూచే ఈ వస్తుజాలమంతా వాటి రూపంలో అవి లేవు;
మనం వెంబడించి, చేజిక్కించుకొన్న
ఈ ఆకారం వివిధ శక్తుల ముద్ద
వాటి ఆంతరిక విధానాలు తప్పించుకుపోతున్నాయి
ఒక విశాల చేతనలో మన ప్రమాణాల కావలిగా
దారిలేని నీరవ, అనంత, అజ్ఞాతాలను అనుసరిస్తూ పో.
అగాధాలను ఇప్పుడూ చేరగలవు.

*

మహా ప్రణాళిక

ఆమె హర్షోల్లాసానికి, వేదనకు, ఆమె సమ్మోనత్వానికి
ఆమె దరహాస వాయిద్య సంగీతానికి
మరులు గొలుపు జీవితం పిలిచే పిలుపుకు నేనిక చిక్కను
సద్దుమణిగె వేణుగాన లీలామయ క్షణాలు
రూపం, వర్ణం, క్లుప్త ఆనంద పారవశ్యం
నే వింటా నా విశాల ఆత్మ ఏకాంతంలో
ఈనశ్వర అధరాలు మెదలని నిశ్శబ్ద వేళ
ఆ స్వరం పలుకుతుంది
విశుద్ధ వస్తు విషయాల వింతను వెతుకుతా
చిరంతన నిశ్శబ్దం నుండీ పుడతా
మనిషి అంతరాత్మలో అవసరమొకటున్నది
ఈ ఉపరితల కాంతులు తీర్చలేవు దానిని
మనస్సు, జీవితం వాటి విభవం వాదోపవాదాలు
విస్తృత విషయానికి ఆలస్యపు అవతారికలు
పరమ దివ్య ప్రణాళికకు ఒక తికమక రేఖాకృతి
పరాత్పర చారిత్రక కావ్యానికి ఒక ముందుమాట

CWSA 2:606 — *అనువాదం : సిహెచ్. హర్షవర్ధన్*

స్వర్ణకాంతి

మీ సువర్ణ తేజస్సు నా మేధో వలయంలోప్రవేశించిది.
ఆ కాంతి పరిష్వంగంలో నా మనోకుహరంలోని వెలసిపోయిన గదులు
జ్ఞానతేజాలంకృత అతీంద్రియోపరితలానికి ప్రతిగా విరిసినవి,
ఓ ప్రశాంత ఓజస్తేజోలంకరణం, ఓ ఓంకారజ్వాల
నా శిరస్సునుండి స్వరపేటికపై జాలువారింది మీ సువర్ణ తేజస్సు.
నా వాక్కంతా ఇప్పుడు వేద పదబంధ స్వరకల్పన
ఆ నిశ్చల చింతన, నా ఏకైక స్వరమా! నీ స్తోత్రమాలిక;
నా మాటలు సురాపానమత్తచిత్తములు, దైవోన్మత్తములు.
మీ అమృతతత్వంలో నా మనుగడను మర్థించి
మీ స్వర్ణకాంతి ప్రవంతులు నా హృదయంలో సంగమించాయి.
ఇప్పుడు నా దేహం ఓ దేవాలయంగా ఎదిగింది, మీ ఆవాసంగా మారింది
దాని భావోద్వేగములన్నీ ఏకాగ్రతతో మీ వైపే మరలి ఉన్నవి.
ఇప్పుడు మీ స్వర్ణ కాంతులు నా పాదాలచెంత పారాడుచున్నవి
నే నున్న ధరిత్రి ఇపుడు మీ ఖేలావని, మీ పీఠం.

CWSA 2:605 — *అనువాదం : ఏ. ఆదిశేషయ్య*

భాగం - 2

(సావిత్రి నుండి)

ఒకరకంగాదు, అనేక రకాలుగా సావిత్రి భవిష్యత్తుకు సంబంధించిన కావ్యం. అన్నిటికంటె ముఖ్యంగా అది భవిష్యత్తును గురించిన శ్రీ అరవిందుల దర్శనానికి రూపం, లేక విశదీకరణ. మనిషికి ముందు వచ్చినదంతా, ఇంకా రావలసిన వున్న మరెంతో, దానంతట్నీ సంపూర్ణంగా సమస్త సారతత్వాన్ని అతి సుందరంగా వెల్లడించబడింది. ఆ తరువాత అశ్వపతి, సావిత్రి అనుభవాల ద్వారా మానవజాతి తప్పక అనుసరించవలసిన భవిష్యత్పథాన్ని మనకది చూపిస్తుంది. మానవజాతి ఏ అనుభవాల ద్వారా ముందుకు సాగాలో, కాలక్రమంలో, ఒక దివ్యతరమైన ఆధారం మీద అతని నూతన జీవితం నూతనంగా ప్రతిష్ఠితంగావాలో ఆ అనుభవాలనది మనకు చూపిస్తుంది. చివరగా, భవిష్యతు వైపు అధికాధికంగా అది పురోగమస్తున్న కొలదీ మానవజాతి అర్థం చేసుకొనే కావ్యం అది. మేము ఎంపికచేసిన వాటిల్లో వేటియందు రాబోవు భవిష్యత్తును గురించి వెల్లడి చేయబడిందో, ఆ పాఠ్యాంశాలనే ఎన్నుకున్నాం. తిరిగి రెండింతలు చేయబడిన ధైర్యంతో, మనిషి అనివార్య భవిష్యత్తు వైపు మనం నడిచేందుకు వీలుగా, ఆశ, ఉత్సాహం, సంతోషాలతో నిండిపోవడమే దానిని చదువడమంటే.

భగవంతుడు తప్పక యెదుగుతాడు

ఆవిధంగా ముసుగు ధరించిన అతీతుడు తన గద్దెనెక్కు
భువి యెదను చంపనొక్కుతూ అంధకారము ప్రగాఢమైనపుడు
మనిషి దైహిక మనస్సొకటే దీపమైనపుడు
తన యింటిలోనికి అగుపించకుండా అడుగిడు వానివోలె
నిశియందు దొంగలా రహస్యముగ వదచు
సరిగ వినిపించని గొంతు పలుకు, అంతరాత్మ విధేయమగు
జీవితపు మూసుకుపోయిన ద్వారాలకు ఒక సోయగం, మాధుర్యము తెరచు
నిరోధించు ప్రంచమును ఒక సౌందర్యము జయించు
ప్రకృతిని ఆశ్చర్యపరచు రీతిలో సత్య-వెలుగు బంధించు
భగవంతుని ఒక రహస్య పద్ధతి ఆనందించ హృదయంపై వత్తిడి పెట్టు

అనూహ్యముగ భువి యెదుగు దివ్యముగ
పదార్థమందు అధ్యాత్మ మెరుపు వెలిగించబడు,
దేహదేహమునందు పవిత్ర జన్మ రగిలించబడు
తారకల బృందగానమునకు నిశిమేల్కాంచు
పగళ్ళు ఒక సుఖకర తీర్థయాత్ర యగు
మన సంకల్పము శాశ్వతుని శక్తి క్రియాశక్తియగు
భావము ఆధ్యాత్మిక సూర్యుని కిరణమ్ములగు
ఎవరూ ఇంకను గ్రహించని దానిని కొద్దిమంది చూతురు;
పండితులు, పలికిన, నిదురించినపుడు గూడ భగవంతుడెరుగు
ఏలన సంభవించు దాని ఘడియ వచ్చు వరకు, మనిషి గ్రహించలేడు
కార్యం పూర్తి యగునంత వరకు నమ్మకం కలుగదు.

అనాచ్ఛాదిత దైవాన్ని ప్రపంచం తప్పక అభివ్యక్తీకరించు

అతడు, జీవితము, మరణము, మరో జీవితం ద్వారా తేలియాడుతూ సాగు,
మెలుకువ నిద్రాస్థితుల ద్వారా ఆతడు పయనించు
తన రహస్య స్థావరమునుండి ఆతనిపై ఒక శక్తివున్నది
తన స్వకీయ సృష్టి విధికాతనినది బంధించి ఉంచు
బలీయ బాటసారి విశ్రమించలేడు
మార్మిక యానమ్ము ఆగదెన్నడూ
మనిషి అంతరాత్మ నుండి అవిద్యా మసక తొలగి
ఆతని అంధకారాన్ని భగవంతుని ఉదయాలు అధిగమించు వరకు
ప్రకృతి ఉన్నంత వరకు, ఆతడును ఉండు
ఏలను, ఆతడు, ఆమె ఒక్కరే
ఆతడు నిదురించునపుడు సైతం, ఆమెనతడు తన యెదపై నుంచుకొను;
ఆమెను విడచు వారెవరైనా, ఆతడు విడచిపోలేడు
అజ్ఞేయ మందు ఆమె లేకుండ విశ్రమించలేడు
తెలుసుకొనవలసిన సత్యమొకటున్నది చేయనొక కార్యమున్నది;
ఆమె క్రీడ నిజము, ఆతడొక మర్మాన్ని సాఫల్యమొనరించు;
మాతృమూర్తి ప్రగాఢ ప్రపంచ చపలతయందు ఒక పథకముంది;
ఆమె బృహత్తర, లక్ష్య రహిత ఆటయందు ఒక ప్రయోజనముంది.

ప్రాణప్రథ ముషోదయము నుండి దీనినే ఆమె లక్షించినది
ఈ నిరంతరేచ్ఛను, తన క్రీడచే ఆమె కప్పివేసె
నిర్వ్యక్తిక శూన్యమందు ఒక వ్యక్తిని ఆమంత్రించ
సత్య-వెలుగుతో భువి బ్రహ్మాండ, సమాధి వ్రేళ్ళను తాడించు
నిశ్చేతన లోతులలో ఒక మూగ ఆత్మను మేల్కొలుపు
తన బ్రహ్మాండ నిద్రనుండి కోల్పోయిన దివ్యశక్తిని లేపు
కాలాతీత మహాశక్తి కనులు, కాలం నుండి చూడదగునట్లు
అనాచ్ఛాదిత దైవాన్ని ప్రపంచ మభి వ్యక్తము చేయు
దీనికోసమె ఆమె తన ధవళ అనంతతను విడిచె
అధ్యాత్మపై పలకరింపు భారాన్నామె మోపె
ఆ భగవత్తత్వపు బీజం, మనస్సులేని మహాకాశంలో పుష్పించు

సావిత్రి, పుట : 72-73

రేపటి మానవాతీత జాతి

ఆవిధంగా ఆతడు తన విశాలాత్మలోని కెదుగగా
ఆతని కదలికలను మానవజాతి తక్కువ తక్కువగా నిర్దేశించె;
ఒక మహనీయ జీవి, ఒక మహనీయ ప్రపంచాన్ని దర్శించె
మనసు వాయు సంచారాన్ని అడ్డుకొను హేతుబుద్ధి రక్షణ రేఖలను
అనంతంలో అంతరాత్మ వేయు మునకను
జ్ఞానానికై ఒక భయరహిత ఇచ్ఛ రద్దు చేయ సాహసించె
ఆతని ప్రథమ అడుగులు సైతం మన చిన్ని భువి-యెల్లలను భంగించె
ఒక విశాంతర స్వేచ్ఛామయ వాతావరణమందు తారాడె
రూపము మూర్ఛవేయు ప్రబల శక్తిచే ఆదుకొను హస్తములతో
ఒక అతిబలుని విల్లులా తేలికగా చేకొని
ఒక రహస్య, మూతబడిన గుహలో, నిద్రమత్తులో జోగువిడువబడె
మనషిలోనే ఉపయోగించబడకుండ నిదురించు శక్తులు.
మహిమనొక మామూలు చర్యగా నతడు చేయు
దివ్య కర్మంనొక సర్వసామాన్య అంశముగ మలుపు ద్రిప్పె
ఈ ఉచ్ఛస్థితియందు అద్భుతముగ సహజమయ్యె
మర్త్య హృదయాల కకావికలు చేయు ప్రయత్నాలు

ఎంతో సునాయాసంగా, రాచఠీవితో కొనసాగించబడె
ప్రకృతి దైనందిన ఇచ్ఛకాలక్ష్యాలు ఎంతో ఉన్నతమైనవి;
ఆధ్యాత్మ కానుకలు గుంపులుగా ఆతని వద్ద కరుదెంచె;
అవి అతని జీవన సరళి ఆతని ప్రత్యేక హక్కు

సావిత్రి, పుట : 26-27

సర్వశక్తివంతుని జ్వాలామయ వైతాళికులు
(భవిష్యత్తు బిడ్డలు)

గతాన్నొక శివతాండవం బదాబదలు చేసింది
లోకాలు పతనమయ్యేటట్లు సాగిన గర్జన ఒకటి ఉండె
అగ్ని, మృత్యుఘోష భువిని మించిపోయె
ఆతని ఆకలి రూపొందించిన ప్రపంచాన్ని ఛేదించ ఉరుకులెట్టుచూ
విధ్వంసపు రెక్కల ఒక ధ్వని ప్రతిధ్వనుల రొదకలదు
నా చెవుల యందు రాక్షస రణన్నినాదంబు కలదు
కవచధారియైన నిశిని భయం, పుకారు వణికించి వేసె.
సర్వశక్తివంతుని వైతాళికులను చూచాను
జీవితం వైపు దిరుగు స్వర్గీయపుటంచు మీదుగా
పుట్టుకయనెడి తృణమణి వర్ణను మెట్లమీద గుంపులుగా
దివ్య నానాత్వపు పురోగాములుగా
ఉదయ తార మార్గాల నుండి వెలువడి
మన మర్త్య జీవన చిన్ని గదిలోనికి వచ్చారు
ఒక యుగపు సంధ్యను వారు దాటడం చూచాను
ఒక అద్భుత ఉషోదయపు సూర్యనేత్రాల బిడ్డలు
విశాల, ప్రశాంత లలాటాలు గల మహనీయ సృష్టికర్తలు
ప్రపంచ బ్రహ్మాండ అవరోధాల భంగించు వారు
ఆమె సంకల్ప భవిష్యత్తు చేరువారితో పోరాడు మల్లయోధులు
దేవతల గనులలోని శ్రామికులు
సమాచార సంబంధ రహితమగు దాని సందేశ వాహకులు
అమృతత్వపు వాస్తు శిల్పులు
పతనమైన మానవ పరిధిలోని వారరుదెంచిరి

ఇంకను అమృతత్వపు మోములు గలవారు
ఇంకను భగవానుని భావాలతో భాసించే స్వరముల వారు
ఆధ్యాత్మ వెలుగుతో దేహములు అందముగ చేయబడిన వారు
సంతసానికి సంబంధించిన సురాపాన దేవత కలశాన్ని దెచ్చుచు
ఒక దివ్యతర మానవుని నేత్రాల దరిచేరుచు
అంతరాత్మ సంబంధ, అగ్రాహ్యాగా నమ్మను పెదవులు గానం చేస్తూండగా
మహాకాల వరండాలలో ప్రతిధ్వనించు పద ధ్వనులచే
ప్రజ్ఞ, మాధుర్యం, బలం, ఆనందాల ఉన్నత పౌరహితులు,
సౌందర్యపు సూర్యతేజో మార్గాల ఆవిష్కర్తలు
ద్యివప్రేమ హసించు భగభగమను వరదలలో ఈదులాడు
ప్రహర్షపు బంగరు ద్వారాల లోపలే నర్తించువారు
వ్యధాభరితమౌ పృధ్విని వారి నడక మార్చివేయు
ప్రకృతి మోముపై వెలుగునది సమర్థించు.

సావిత్రి, పుట : 343-44 *అనువాదం : కె.వి. రావు*

మానవ హృదయంలో అధిదేవత ఎదుగును

"శక్తుల చేతను, విధిచేతను చోదితమగు ఓ భూతల వాసులారా,
అనంత భువన సంచయములందు, అతి చిన్న సాహసికులారా,
ఔన్నత్యము చేరుకోని మర్త్య సంతతిగా బందీలైనవారా,
ఎంతకాలము మీ మానసిక ఆవృత్తము లందు తిరుగాడు చుందురు?
లేశమాత్రపు వ్యక్తిత్వముల చుట్టు, అల్పవస్తు సంచయము చుట్టు, పరిభ్రమింతురు?
పరిణామరహితముగా, స్వల్పమాత్రపు జీవనము గడుపుట మీ ధ్యేయము కానేరదు.
వ్యర్థ పునరావృత్తము మీ జీవన లక్ష్యము కాజాలదు.
అనిమేష తత్వము నుండి మీరుద్భవించితిరి.
మీ చేతలు వేగవంతమగు సత్యపు ఆవిష్కరణలు కాగలవు.
మీ జీవనము, ఎదుగుతున్న దేవతల మారుతున్న ఆవాసములు కాగలవు.
మీయందు ఒకద్రష్ట గలడు, ఒక స్రష్ట గలడు.
మీ దినము లద్భుతములు, మహిమాన్వితములు.
ప్రకృతి కణములందు, పరమేష్ఠి శక్తులిమిడి యున్నవి.
మీ గమ్యమత్యంత ఉన్నతమైనది. మీ ముందది వేచియున్నది.

భౌతిక జీవనము సాగించు మర్త్యుడు, తన సంకల్ప బలముచే,
తన చేతలను, ఆధిభౌతిక ప్రణాళికలో ఇమడ్చగలడు.
ప్రస్తుతమాతడు, అజ్ఞానము నిండిన కన్నులతో జగతిని పరికించెను.
నిశ్చేతన నిండిన నిశిరాత్రిలో మేల్కొలుపబడి, ఇంకా మగత నిద్రలో నున్నవాడు.
ప్రతీకల వంక పరికించుచున్నవాడు, సత్యమును విస్మరించినవాడు.
అయినను, ఆవృత్తముల భాగములను, అనిమేషుల దృష్టులతో నింపగలవాడు.
దైవత్వము మీ హృదయముల నుండి ఎదిగి వచ్చుగాక.
చైతన్యపు మలయమారుతములు సోకి, మీరు జాగృతులగుదురు గాక
మర్త్యమానసపు గోడలు కూలిపోగలవు. మీకది ద్యోతకము కాగలదు.
జీవన హృదిని, మూగవోయిన స్థితియందు వదలి వెళ్ళిన సందేశము మరల వినిపించగలదు.
ఆదిత్యుని చూడగల చక్షువులతో, ప్రకృతిని దర్శించగలరు.
ఆది మధ్యాంత రహిత ద్వారముల చెంత మీ శంఖముల పూరించగలరు.
మీరు, భూతలపు మహాపరిణామమునకు, వైతాళికులు
మీరు వరగ్రహీతలు
విపత్కరమగు, ఆత్మచైతన్యపు శూన్యములను సునాయాసముగా దాటగలరు.
జాగృతి యందున్న జగన్మాతను మీరు దర్శించగలరు. స్పర్శించగలరు.
ఈ పాంచభౌతిక శరీరమందే, సర్వస్రష్టను సంధించగలరు.
సహస్రాధిక శరీరములందు, ఐక్యజీవనమును సాధించగలరు.
భూతలము, స్వర్గమునకు, తెరమరుగుననున్న సరిహద్దగును.
నీవు, నీవు సాగించు జీవనముచే, మరుగుపరచబడిన మహాజ్యోతివి.

సావిత్రి, పుట : 370

ఒక బీజం నాటబడును మృత్యువు భయంకర కాలంలో
స్వర్గపు శాఖ మానుష మృత్తికలో నాటబడును;
ప్రకృతి తన మర్త్య సోపానాన్ని అంగవేసి దాటగలదు;
మారని సంకల్పంతో విధి మార్చబడును.

సావిత్రి పుట : 546

అజ్ఞాత శక్తులు బయటకు వచ్చును

తాను నిర్మించిన జగతిలోనికి, దైవము దిగి రాజాలడనుచుంటివా?
అర్థరహిత శూన్యముల నుండి, సృష్టి ఆవిర్భవించినచో,
దేహరహిత బలము నుండి పదార్థము జాతమైనచో,
జీవనమచేతనమగు తరువు పై ప్రాకి,
దాని హరిత సంతోషములు, పచ్చలై, పచ్చని ఆకులై పరిఢవిల్లినచో,
దాని దరహాస సౌందర్యములు విరులై పుష్పించినచో,
బుద్ధి పరిజ్ఞానము, కందరములందు, నాడీమండలము నందు,
కణము నందు మేల్కాంచినచో,
మేధయందు నాడులను పరివేష్టించిన నల్లని పదార్థమును తలపులాక్రమించినచో,
దేహము నుండి తొంగిచూచు ఆత్మ, తన నిగూఢ స్థలమును విడిచిపెట్టిన ఎడల,
నామరహితమగు జ్యోతి, మర్త్యులపై ప్రసరించకుండునా?
నిద్రాణమై యున్న ప్రకృతి నుండి, అవ్యక్త శక్తులు ఎదగకుండునా?
ఇప్పటికే అజ్ఞానపు నిశి వైభవమున, మానస చంద్రుడుదయించెను. అందు,
జాజ్వల్యమానమగు సత్యము, తారకలవోలె, మినుకు మినుకుమన్న
సంకేతములు పెల్లుబికినవి.
ఇప్పటికే మరణరహిత ప్రియతముని స్పర్శ, మా కనుభవైక వేద్యమగుచున్నది.
మందిర ద్వారము, కొలదిగానైన, తెరచియున్న ఎడల,
దైవము గుప్తముగా లోనికి ప్రవేశించకుండునే?
లేక నిద్రాణమైయున్న ఆత్మను ఆయన ముద్దాడకుండునే?
ఇప్పటికే, దైవము నా చెంత నుండెను. సత్యము చేరువయ్యెను.
అజ్ఞానియగు నాస్తికుడు దైవము నెరుగజాలడు. అంతమాత్రమున,
ఋషులు, కాంతుల నిరాకరింతురా? మునులు, ఆత్మ ఉనికిని త్రోసిపుచ్చుదురా?

సావిత్రి, పుట : 648-49

మృత్యువు రాత్రి అంతము

బృహత్తర శూన్యముల నుండి, మహిమాన్వితమగు ఈ సృష్టి ఆవిర్భవించినది.
దీని కొరకే, చైతన్యము, అగాధములకు దిగివచ్చినది.
పదార్థపు అవ్యక్త బలిమికి, తన శక్తుల ప్రసాదించినది, మేల్కొలిపినది.
నిశీథములందు, మందిర కాంతులను ప్రజ్వలింప జేసినది.

మృత్యువు ఏలు సీమలందు, అమరత్వమునకు దారులేర్పడినవి.
ఆధిభౌతిక పరిణామము, మందగతిని, పనిచేసినది.
మన జగతి సమస్తము, మట్టినుండి మొదలైనది. ఆకసమందంతమైనది.
ప్రేమ, చతుష్పాదముల ప్రచోదనమై యుండినది.
అంతట, అది పరవశించిన హృదియందు, మధురమగు మత్తైనది.
సంతస-మానసమందు, ఎడతెగని బంధమైనది. సాహచర్యమైనది.
అదియే, ఆధ్యాత్మిక జిజ్ఞాసల కనువైన ఆవాసమైనది.
ఏకాంతమగు ఆత్మ పరమేష్ఠికై ఆర్తి చెందినది.
మనుజుని ప్రేమించిన హృది, పరిమేష్ఠి ప్రేమతో ఉప్పొంగినది. పరవశించినది.
దేహమాతని ఆవాసమైనది. మందిరమైనది.
అంతట, మన ఉనికి, అద్వైతమగును. సంరక్షితమగును.
అన్నియు ఏకత్వము ననుభవించును. దేవునిలో ఒదిగిపోవును
ప్రేమికుడు, మూసియుంచబడిన, తన ఆవాసపు ద్వారము నుండి,
జగతి సమస్తమును, తన ఎదలోని కిముడ్చుకొనును.
నిశీథినియొక్క, మృత్యువు యొక్క వ్యాపారము లంతట అరికట్టబడును.
ఏకత్వము జయించినది. సంక్షోభము వీగిపోయినది.
అన్నియు విదితమైనవి. అన్నియు అనురాగముచే బంధితమైనవి.
అజ్ఞానము వైపు, వెతల వైపు, ఇప్పుడెవరు మరలగలరు?

సావిత్రి, పుట : 632-33

విభజన ఆగిపోవును

అచట ఆధ్యాత్మిక సంకల్పము యొక్క సుషుప్తియందు,
ఆతనికి ప్రకృతి పరిణామమునకు గుప్తమైన తాళపు చెవి కనిపించినది.
ఒక కాంతి ఆతనికి తోడైనది. కనిపించని దివ్యహస్తమొకటి
ఆతనిని స్పృశించినది. బాధలు మటుమాయమైనవి
నిశ్చలానంద సంరంభోహల మొదలయినది
అందు దివ్య ఆలింగనపు మాధుర్యమున్నది.
నిశీథిని ఆతనికి ఆది మధ్యాంతరహితుడి ముసుగై కనిపించినది
జీవన ఆరామమందు, మృత్యువు ఒక గదియని తెలియవచ్చినది
వినాశమందాతనికి, సృష్టియొక్క వేగము కనిపించినది.

నష్టము ఆధిభౌతిక లాభమునకు చెల్లించు మూల్యమైనది
నరకము స్వర్గ ద్వారములకు దగ్గరి దారియైనది.
అంతట మాయయొక్క అద్భుత కర్మాగారమందు,
అధశ్చేతనపు అచ్చు-యంత్రముల శాలలందు,
నిర్మించబడిన ప్రథమ నిశీథిని యొక్క పుటలు చించి వేయబడినవి
అజ్ఞానపు పునరావృత్తములు ఛేదించబడినవి
జీవకళ ఉట్టిపడుతున్న ప్రకృతి, ఆధిభౌతిక ఊపిరులను పీల్చుకొన్నది.
యాంత్రికమగు తన నియమావళిని త్రోసిరాజన్నది
బందిగా నుండిన ఆత్మతో కుదుర్చుకున్న అంగీకార పత్రము రద్దైనది.
అసత్యము, సత్యమునకు తాను హింసలకు గురిచేసిన దాని స్వరూపమును
తిరిగి ఇచ్చినది.

విషాద జనకములగు చట్టములు చెల్లనివైనవి
కాంతులీను గుణవిశేషములు వాటి స్థానమున వచ్చి చేరినవి
కుశలుడైన వ్రాయసగాడు కనిపించని తన వ్రేళ్ళతో,
అతి సుందరమైన లిపితో క్రొత్త శాసనములు తయారు చేసెను.
అవి ఆతని అత్యంత పావన పత్రములైనవి.
అందు పొందు పరచిన వివేకమును మానసము తేటతెల్లము చేయలేదు.
జగతి ఎదనుండి అధశ్చేతనము తరిమి వేయబడినది.
కట్టుబడిన తార్కిక జ్ఞానము స్వేచ్ఛావాయువులు పీల్చుకొన్నది.
జడమందు చేతన మేల్కాంచినది.
నల్లని అణువునందు, జడపదార్థమందు,
పడిలేచిన పదార్థముల హృదయములందు,
స్వతంత్రమైన అనంత శక్తులకు
ఒక కృతజ్ఞతా గీతము
అనశ్వరమగు వజ్రలిపితో వ్రాయబడినది
ఆదిమధ్యాంత రహిత స్థితికి ఆధార భూతమైన పావన నామము లిఖించబడినది
జాగృతమై, హర్షోల్లాసములతో నిండిన కణ కణములందు,"
అవ్యక్త శక్తుల సంకేతాక్షరములు నాతడు కనుగొనెను.
అందు సమయ పరిధులను ఛేదించుటకై వేచియున్న

ప్రేమగీతము నిక్షిప్తమైయున్నది,
నిశ్చలానంద గ్రంథమందలి అద్భుత అధ్యాయమున్నది,
అధిచేతనాగ్నుల అమర సందేశమున్నది.
అంతట మర్త్య శరీరమందలి జీవన స్పందనలు స్వేచ్ఛాయుతమైనవి.
అతి స్వచ్ఛమైనవి.
నరకలోకపు మంటలారిపోయినవి. సంహరించుటకు సాధ్యము కానిదైనది.
ఆకస్మికముగా దాని మొగసాల యందున్న బృహత్ భాగము చీలిపోయినది.
మంత్రజాతమైన మహాసౌధము కూల్చబడినది.
వెలుపలికి వచ్చిన నిశీథిని స్వప్నమువలె అంతర్ధానమయినది.
ప్రాణియందు పరమాత్మని స్థానమున నిశీథిని యుండినది.
ఇప్పుడది ఖాళీయైనది. అందు నిశ్చలానందపు సన్నిహిత ఉదయరాగములు పైకి లేచినవి.
కాలపు సమ్మెటపోటుల గాయములన్నియు మటుమాయమైనవి.
ఇకపై ప్రకృతి హృదయమందు దుఃఖము మనజాలదు.
పరమాత్మ ఆగమనముతో వైరుధ్యమంతరించినది.
చేతన ప్రవేశించిన శరీరమందు, ఆత్మ తన జ్యోతుల వెలిగించినది.
పాంచభౌతికము, చైతన్యము మిళితమైనవి. ఏకత్వమును సాధించినవి.

సావిత్రి, పుట : 231-32

భూతలానికి, మనిషికి వరాలు

"ఓ చైతన్యమా, ఎన్నుకొనుము. మరల ఇవ్వబడని, ఉత్తమోత్తమ వరములందు, నీ అభీష్టము నెన్నుకొనుము.
నా అత్యున్నతమగు చేతన నిన్ను పరికించుచుండును.
రూపగుణాతీతమగు ప్రశాంత స్థితి నీ సొంతమగును. అన్నియు అందు విశ్రాంతి నొందును.
అదియే సంతసములు నిండిన అతి సూక్ష్మమగు అంతమని ఎరుగుము.
ఆది మధ్యాంతరహిత స్థితియందది ఒక బృహత్తర అంతర్ధానమగును.
అనంతములందు, అంతర్ధానమగు ఒక బిందువగును.
ఆరిపోయిన జ్వాలయొక్క అనుగ్రహ విశేషమగును.
అపరిమిత పారావారములందు మునిగిన చివరి లహరియగును.

సంచరించు తలపులు గొనితెచ్చు వెతల అంతమగును.
నీ ఆత్మయొక్క పావనయాత్రకు గమ్యమగును.
ఓ సంగీతమా, నీ లయ తాళములు అలసియున్నవని
గ్రహించుము, అంగీకరించుము.
ఓ పరీవాహమా, నీవు కట్టలు త్రెంచుకొని ప్రవహించుచుంటివి"
క్షణములు, ఆదిమధ్యాంతరహిత స్థితిలోనికి జారుకున్నవి.
తెలియరాని ఎదనుండి, ఎవరో ఎలుగెత్తిరి.
అతివ హృదయము నిశ్శబ్దమున సమాధానమొసగినది.
"ప్రభూ, నీవొసగు శాంతి ఉత్తమ వరమగును.
భీకర కాల ఘర్జనల నడుమ, దాని పదఘట్టనల నడుమ,
భూతలమున, మనుజుని ఆత్మకెంతేని అనువైనది.
నీ ప్రశాంతత, ఓ ప్రభూ, నీ ప్రసన్నతా హస్తముల మోయుచున్నది"
చిరు ద్వీపమును చుట్టుముట్టిన, అపరిమిత పారావారము వోలె,
మరొక్కమారు, అనశ్వర స్వరము గళము విప్పినది.
"అవ్యక్త ద్వారములు నీ ముందు తెరచి యున్నవి.
భూతలపు ముడిని విప్పుటకై, నా చైతన్యము క్రిందకు వంగినది.
భావరహితముతో, సంకేత రహితముతో ఏకమగుటకు ఉవ్విళ్ళూరినది.
గోడలు కూలవలె, కంచెలు తొలగవలె, స్వర్గము తేటతెల్లము కావలె.
అపరిమిత శక్తుల బృహత్ చక్షువులతో చూడుము.
తారకల విడదీయుము. నిశ్శబ్దములోనికి జారుకొనుము"
లోక విధ్వంసకారకమగు విరామమచట ఏర్పడినది. అది అత్యంత బృహత్తరమైనది.
ప్రాణికోటి ఆర్తనాదము లామె చెవిని తాకినవి.
నిశ్శబ్ద మావరించిన ఆమె ఆలోచనల నుండి,
అంచనాల కందని సాధ్వీమణి నైజమిట్లు పలికెను.
"ఓ ప్రభూ, నిన్ను చేరగోరు హృదయములందలి,
నీ ఏకత్వము నా మధురిమలు నిండిన, నీ అనంత కోటి ఆత్మలగును"
వెనుకకు మరలుచున్న బృహత్తర కెరటమువోలె,
ఆమె నడుపు చేయగోరు స్వరము, మరల వినిపించినది.

"కాందిసీకుల వంటి నా రెక్కలు, ఊర్ధ్వలోకములకు విస్తరించినవి.
చూడరాని వాటి ఆంతర్యముల నుండి,
నా శక్తులు బృహత్తరమగు, మహిమాన్వితముల పరికించినది.
అవి తీవిగా నిదురించినవి. సేదదీరినవి.
జగతి భీకర పరిభ్రమణములనవి అధిగమించినవి"
సమాధానముగా ప్రాణులు రోదించిరి.
అనునయమున సాధ్వి హృదయము బదులిచ్చినది.
"ప్రభూ, నీ శక్తి, అతివను ఆమె పతిని,
దుఃఖమున మునిగిన సర్వప్రాణులను, బంధించి గొనిపోవుటకనువైనది.
తల్లి ఒడిలోనికందరిని చేర్చదగినది."
సుదూరముగా, సెరాఫ్* యొక్క వీణాతంత్రులు మీటినటుల,
చిట్టచివరి హెచ్చరిక వినవచ్చినది.
"విశాలమగు నాఫాలనేత్రమును తెరచి,
స్వరరహితమగు నా ఆనందహేల నావిష్కరింతును.
నిశ్చల నిశ్శబ్ద సమాధియందు,
చలనరహిత సుషుప్తిలో అది పరవశించినది.
విజృంభించిన నా నాట్యహేల సేదదీరినది.
నా నృత్తము నుండియే హృదయ స్పందన లావిర్భవించినవి."
ఆమె ఆక్రందన, ఆర్తనాదము, నిశ్శబ్దమును ఛేదించినది.
అలుపెరుగని ఆరాధనాగీతమొక్కటి, ఆరోహణ సాగించినది.
ఆత్మలు ఐక్యతారాగము నందుకొన్నవి. రెక్కలు విప్పుకొన్నవి.
అతివ తన ఆవేదన వెలిబుచ్చినది.
"నీ పావన పరిష్వంగము, సకల దుఃఖ విమోచనము
నీ సంతసములు ప్రాణుల ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసములగును.
నీ అనురాగ మహిమ, జలజల పారు సెలఏరులగును.
ఇవెల్ల నాకొసగుము. భూతలమునకు, మర్త్యుల చెంతకు గొనిపోవుదును."

సావిత్రి, పుట : 696-97

---

* సెరాఫ్ : రెక్కలు కలిగిన ఉత్తమశ్రేణి గంధర్వకాంత

భూతలము దేవుని గృహమవ్వును

ఓ ఆదిత్య-పదమా, భూతల-ఆత్మను,నీవు కాంతులకు చేరవేయగలవు
దైవమును నీవు మర్త్య జీవనములకు గొనితేగలవు;
భూతలము, నా కర్మభూమి యగుగాత, నా ఆవాసమగుగాత.
మర్త్యసమయమందు నీ చేతలు సంపూర్ణమైనంతనే.
భూతల మానసము, కాంతుల ఆవాసమగుగాత.
భూతల జీవనము, సుర్లోకము వైపు పెరుగు తరువగుగాత.
భూతలము, దైవము యొక్క తాత్కాలిక ఆవాసమగుగాత.
జ్ఞానశూన్యమగు మర్త్యదశనుండి, మేల్కొలుపబడి,
మనుజులు ఆదిమధ్యాంతరహిత కాంతి కిరణములచే ప్రభావితులగుదురు గాత.
నా మహిమచే, వారి తలపులు ఉత్థానమగు గాత
నా అనురాగ మాధుర్యము, వారి హృదయముల నింపుగాత.
నా అద్భుత శక్తులు, వారి చేతల చోదితము చేయుగాత.
నా సంకల్పము, వారి దివసముల పరమార్థమగుగాత.
నాయందు, నాకొరకు, నావలన, వారలు జీవింతురుగాత.

సావిత్రి, పుట : 699

కొందరు గాంచగలరు

అనిశ్చిత మధ్యే మార్గమును విడనాడిన వారలై,
అద్భుత ఆవిర్భావములను కొందరు దర్శింతురు.
నీ యందు నిగూఢమగు శక్తిని కొందరు కనుగొందురు.
వారలు అగమ్యగోచరమగు నడకను ఆరంభింతురు.
మహాబల సంపన్నమగు నవదివసము వైపు సాహసయాత్రికులగుదురు.
పరిమితుల మానసము నుండి పైకెగబ్రాకిన వారలై,
జగతి నేర్పరచిన బృహత్ప్రణాళికల వారు కొనుగొందురు.
సత్యమేదియో, సరియైనదేదియో, అత్యంత విశాలమేదియో, దానివైపు అడుగులు వేయుదురు.
నిగూఢమగు ఆది మధ్యాంత రహిత స్థితుల, వారలకు నీవు తెలియజెప్పుదువు.
విశ్వసంభూత కారకమగు, ఒకింత నిశ్చలానందహేల,
సర్వస్రష్టయగు దైవము యొక్క ఒకింత శక్తి,

సర్వద్రష్టయగు అద్భుతముల కాంతిపుంజము లొక్కింత వారలు దర్శింతురు.
కాని, దైవత్వపు గడియ చేరువైనంత,
జగజ్జనని జన్మనెత్తును.
దైవము మర్త్యునియందు జన్మించును.
నీ మర్త్య జీవనములు సిద్ధము చేసిన రూపముల గైకొనును.
అంతట మనుజులకు పరమ సత్యము బోధపడును.
మానసధారియగు ప్రాణికావల ఒక ప్రాణి యుండును.
అంచనాల కందని అనంతుడు, అశేషరూపముల ధారణ చేయును.
అది అశేష రూపముల ఏకత్వమగును. అత్యంత అద్భుతమగును.
మానసముచే స్పృశించరాని చేతనయొక్కటి గలదు.
దాని మాట ల వ్యక్తములు. దాని తలపులు నిగూఢములు.
అది భూతలమున ఆవాసము, మర్త్యుని యందు కేంద్రము లేనిదైనది.
అయినను అది తలపులన్నింటికి, చేతలన్నింటికి మూలమైనది.
విరాట్ సృష్టి దానినుండియే ఉద్భవించుచున్నది.
ఇచ్చోట అన్ని సత్యములకు అది మూలమైనది.
అది ఆదిత్యుని ఆవృత్తము వంటిది. మానసపు కొలది వెలుగు రేఖల కది మూలమైనది.
అది దైవమును మానవాళికి ప్రసాదించు అనంతమగు సుర్లోకమగును.
చైతన్యమును బృహత్తరము చేయుటకు మానవాళికి పిలుపునిచ్చు మహత్తర శక్తియైనది.
ఆతని పరిమిత యత్నముల న్యాయీకరించు మహోన్నత లక్ష్యమైనది.
ఆతడు కొలది ఆనందముల చవిచూచు వాహిక అయ్యెను.
కొందరు మహిమల గ్రహీతలగుదురు.
కొందరు ఆదిమధ్యాంతరహితుని రథములగుదురు.
వీరలు నవోత్థానపు వైతాళికులగుదురు. కాలమునకధినేతలగుదురు.
భూతల మానసమునకు వారలు ముక్తిప్రదాతలగుదురు.
మర్త్యపదార్థమునకు పరిణామకర్తలగుదురు.
రానున్న ఉత్తమ జాతులు ఆది శిశువులగుదురు.
అవతరించిన ద్వైత-శక్తి, దైవముయొక్క ద్వారముల తెరచును.
సనాతన అధిమానసము, భూతలకాలమును స్పర్శించును.
మర్త్యుని యందు, ఉత్తమ పురుషుడు జాగృతమగును.
నిగూఢముగానున్న అర్ధదేవత నావిష్కరించును.

లేక దైవముయొక్క కాంతిగా, దైవము యొక్క శక్తిగా ఎదిగిపోవును.
గుహాముఖమున నిగూఢముగానున్న దేవతను ఆవిష్కరించును.
అంతట పరమేష్ఠి, భూతలమును తాకును.
కాంతులీను ఆతని ఆధిభౌతికత ప్రకాశమును వెదచల్లును.
మానసమందు, హృదయమందు వెలుగులు నిండును. జీవనము, చేతలు,
చెప్పనలవిగాని, ఆయన అద్భుతముల కీర్తించును.
సుర్లోక అక్షరక్రమము వాడబడును. దివ్య సంకేతములు మెండగును.
సజీవమగు ఆతని ఆధిభౌతిక చైతన్యము ఎల్లెడల వ్యాపించును.
భేదమును, మరణమును నిర్ధారించు శాసనము నాతడు రద్దు చేయును.
అజ్ఞాన కారకములగు సమీకరణలు తొలగించబడును.
సౌందర్య నిర్వచనము, జీవన పరమార్థము బోధపడిన యాతడు,
అమరత్వ సిద్ధికి అర్హుడగును.
ఆతని పరిజ్ఞానము అనంతమగు ఆధిభౌతిక ఎల్లలు దాటినది.
ప్రకృతికి జీవనమందలి పూర్వ సంతసముల గొని తెచ్చినది.
లుప్తమైన సంతసముల లయబద్ధమగు హృదిస్పందన,
మరచిన పరవశముల పొలికేక,
భువన సంచయముల సృష్టికి కారణభూతమైన, ఆద్యమగు ఆనందహేల,
అన్నియు తిరిగివచ్చినవి.

సావిత్రి : 704-706

ఓ మానసమా, నిశ్చల నిరంతర ప్రశాంత స్థితికి ఎదిగిపొమ్ము
ఓ దివ్యపదమా! అమరగీతము నాలపించుము
బంగరు భవంతి నిర్మితమైనది, పవిత్ర జ్వాలల శిశువు జన్మించింది.

సావిత్రి, పుట : 699

అతిమానసము ఆతని నైజమునకు మూలమగును.
ఆదిమధ్యాంత రహిత సత్యము, ఆతని తలపులను, చేతలను మలచును.
అదియే ఆతని కాంతియగును. మార్గదర్శకమగును.
అంతట అన్నియు మారగలవు. అద్భుత క్రమమొక్కటి అరుదెంచును.
ఆతని యాంత్రిక విశ్వ-నైజమునది అతిక్రమించును, అధిగమించును.
ఇతోధిక బలసంపన్నమగు సంతతికి, మర్త్యజగతి ఆవాసమగును.
కాంతులీను ప్రకృతి ఔన్నత్యములందు, చైతన్యపు భూతలమందు,
శ్రేష్టుడగు మర్త్యుడు జీవనమునకు అధినాయకుడగును, పరిపాలించును.
భూతలమును సుర్లోకమునకు సహచరి చేయును.
జ్ఞాన శూన్యమగు మర్త్యుని హృదయమును, దైవము వైపు, సత్యము వైపు గొనిపోవును.
ఆతని మర్త్య నైజమును, దైవత్వము వైపు ఉత్థానము చేయును.
నిర్ధారిత సరిహద్దుల నుండి, విడుదలైన బలిమి,
మరణపు ఆకలిగొన్న కోరల కందని ఔన్నత్యముల కెదిగినది.
జీవన ఉపరితలములు, అనిమేషత్వపు భావనలతో కాంతులీనినవి.
దాని పునాదులపైని అంధకారమును కాంతు లాక్రమించగలవు.
అధీనము చేసికొనగలవు. అంతట పరిణామక్రమమునకు లోనైన కాలగమనమందు
అంతయు ఏకత్రాటి పైకి రాగలవు.
ఒక దివ్య సమన్వయము, సంతులనము, జగతి శాసనమగును.
సౌందర్యము, సంతసము, భూతల జీవనరీతుల పునర్నిర్ధారణ చేయును.
శరీరము సైతము, దైవమును స్మరించును.
ప్రకృతి మర్త్యదశనుండి పరాఙ్ముఖమగును.
చైతన్యజ్యోతులు, భూతలపు అంధబలిమికి మార్గదర్శనము చేయును.
జ్ఞానము, సాధకునికి, భావన ప్రసాదించును.
సత్యమునకు, దైవమునకు సాన్నిహిత్యము ఏర్పడును.

అధి మానసము, కాంతుల కొరకు జగతి నధీనము చేసికొనును.
ఉద్వేగ భరితమగు హృదయమును, దైవము ఎడ ప్రేమతో పరవశింపజేయును.
పైకెత్తిన ప్రకృతి శిరముపై కాంతి కిరీటముంచబడును.
ఆమె కదలని పునాదులపై, కాంతుల పాలన కనిపించును.

భూతలమున కంటెను మహత్తరమగు సత్యమొక్కటి, భూతలమును కప్పును.
మానసవీధులందు, దాని కాంతులు ప్రసరించును.
నిర్దుష్టమగు బలిమియొక్కటి, భావనకు ముంగామి యగును.
సర్వద్రష్టయగు మహాశక్తి, జీవనమును, చేతలను నిర్దేశించును.
మర్త్యహృదయములందు అనిమేషత్వపు అగ్నులు రాజుకొనును.

అధిచేతన ఆవాసమందు ఒక ఆత్మ మేల్కాంచును.
మానసము దైవదర్శనపు ఆవాసమగును. పావన మందిరమగును.
ఈ దేహము అంతర్దృష్టుల పరికరమగును.
దైవముయొక్క కన్నులకు కనిపించు బలిమికి, జీవనమొక వాహికయగును.
జగతి సమస్తము చైతన్యపు రూపుదాల్చిన ఆవాసమగును.
దేహముచే, జీవనముచే, దాచియుంచబడనిదగును.
మానసపు అజ్ఞానముచే మరుగు పడనిదగును.
సంభవములను చేతలను, నిర్దుష్టమగు హస్తమొక్కటి మలచుచుండును.
చైతన్యపు చక్షువులు, ప్రకృతి చక్షువులతో పరికించుచుండును.
చైతన్య శక్తి ప్రకృతి బలిమిని లోబరచుకొనును.
ఈ జగతి దైవముయొక్క ఉద్యానవనమందలి దివ్య ఆరామమగును.
భూతలము, దైవము యొక్క మజిలియగును.
మనుజుడు తన మర్త్య నైజమును మరచును.
సజీవమగు తన నశ్వర నైజమును విస్మరించును.
విశ్వసంచయములు, తమ ఆధిభౌతక ప్రజ్ఞను ఆవిష్కరించును.
సృష్టి రీతులు, తమ పురాతన పుంతలు త్రొక్కజాలవు.
జ్ఞాన శూన్యయగు, జీవ పరిణామ క్రమమందలి అధినాయక శ్రేణి,
దాని పునాదులందలి వివేకమునకు విముక్తి కలిగించినది.
రూపములందు నిగూఢముగా దాగియుండక,
చైతన్యమాతని జగతికి అధిపతియగును.
ప్రకృతి తన చేతల నియమమును, యథాపూర్వస్థితికి గొనిపోవును.
బాహ్యజగతి తనచే కప్పియుంచబడిన సత్యమును, తేటతెల్లము చేయును.
దర్శనమొసగిన దైవము అన్నింటా తన్ను తానావిష్కరించుకొనును.
చైతన్యము యొక్క కాంతి, శక్తి అన్నింటా ద్యోతకమగును.

తన అనుగ్రహ గమ్యమును చేరుకొనును.
క్రూరమగు పాలన కొనసాగింప బడినను,
తన చైతన్యపు గమ్యమును, మర్త్యుడు నిరాకరించినను,
అన్నింటా దాగిన నిగూఢమగు సత్యముయొక్క ఆధిక్యత కొనసాగును.
అన్నింటిని పరిపూర్ణము గావించు కాలగమనమందు,
ఆధిభౌతిక సంకల్ప గడియ ఆగమించవలె.
అన్నియు తమ పూర్వ నిర్ధారిత గమ్యముల చేరుకొనును.
మార్గములు ప్రకృతిచే నిర్ధారితములు. పరిణామరహితములు.
అవి జగతి ఆరంభముల శాసనములు
సృష్టి ఆంతర్యములందు గుప్తములు.
అచ్ఛోటయు ఉత్తమోత్తమ విజయమొక్కటి వేచియున్నది.
మరణమునకు అంతము అజ్ఞానపు మరణము సంభవములు కానున్నవి.

సావిత్రి, పుట : 706-708

మానవుడు - దివ్య మానవుడు

కాని, ముందుగా పరమసత్యము భూతలముపై కాలుమోపవలె.
మర్త్యుడు ఆదిమధ్యాంతరహిత కాంతులనాశించవలె.
ఆతని సంతతి సమస్తమును చైతన్యము స్పృశించవలె.
ఆతని జీవన సమస్తము అంతశ్శక్తుల ననుసరించవలె.
ఇదియు సంభవమగును. క్రొత్త జీవన మరుదెంచును.
అధిచేతన యొక్క సత్యమావిష్కరింప బడవలె.
విశిష్టమగు ప్రకృతియొక్క అంతశ్శక్తుల కిది రంగస్థలము కావలె.
ఆదిచేతనల భూతలము నది సత్యపు ఆవాసము గావించవలె.
అజ్ఞానము సైతము కాంతులీను అంగీకావలె.
సత్యముయొక్క బాహువులు, పాదములు కనిపించవలె
ప్రకృతి శిరముపై, సత్యమను ఆదిత్యుడు ప్రకాశించవలె ప్రకృతిని సత్యము,
నడిపించవలె.
తన అధోతలపు అగాధముల నుండి, సత్యము, చూపు సారించవలె.
ప్రకృతి కధినాయకుడై, ఉత్తమనరుడు ఆవిర్భవించవలె.
ఆతని ఉనికితో భౌతికజగతి మార్పుచెందవలె.

ప్రకృతి నిశిరాత్రివేళ, ఆతడు సత్యపు మంటలు వేయును.
భూతలమున సత్యపు ఉత్తమ శాసనము నమలు చేయును.
మర్త్యుడు చైతన్యపు పిలుపు నందుకొనును.
దాగిన సాధ్యతల కాతడు జాగృతుడగును.
ఆతని హృదయమందు నిద్రాణమై యుండిన వన్నియు మేల్కొనును.
జగతి ఆవిర్భావములందు ప్రకృతి ఆశయములకు,
జ్ఞాన శూన్యమగు జగతిని, ఆతని ఆవాసము చేసిన చైతన్యపు ఆశయములకు,
ఆతడు జాగృతుడగును.
సత్యము వైపు, దైవము వైపు, నిశ్చలానందములవైపు, ఆతడు పురోగమించును.
దివ్య శాసనముల అర్థమును విశదీకరించును.
ఉత్తమోత్తమమగు ప్రణాళిక యందాతడు పరికరమగును.
ఉత్తమ సంజాతులు మర్త్యులకు చేయూతనొసగుదురు. వారల ఉత్థానమునకు
తోడ్పడుదురు.
మర్త్యుడు తన ఔన్నత్యముల నధిరోహించుటకు ఉత్సుకతతో నుండును.
ఉపరితలమున నున్న సత్యము, అధోతలపు సత్యమును మేల్కొలుపును
జ్ఞాన శూన్యమగు జగతి సైతము బుద్ధి పరిజ్ఞానముగల బలిమియగును.
చైతన్యపు ఔన్నత్యములు, ప్రకృతియొక్క పునాదులు,
నిగూఢమగు వాటి ద్వంద్వ సత్యములకు చేరువగును.
తమయందున్న ఏకత్వము దైవమని గుర్తింతురు.
భౌతిక పదార్థము నుండి, చైతన్యము తొంగిచూచును.
పదార్థము చైతన్యపు మోమును ఆవిష్కరించును.
అంతట నరుడు, ఉత్తమోత్తమ నరుడు ఒక్కటగుదురు.
భూతల సమస్తము ఏకైక జీవనమగును.
ప్రాణి సమస్తము ఏకైక స్వరమును వినగలవు.
ఆంతర్యము లందలి చైతన్యముతో, మేళవింపుకు సమాయత్తమగును.
ఔన్నత్యముల ఆధిభౌతిక శాసనము ననుసరించుటకు శ్రమించును.
ఉదాత్తము, దివ్యము అగు ప్రచోదనలు, భూతలమును కదలించి వేయును.
మానవాళి ఆంతర్యములందలి చైతన్యము జాగృతమగును.
ప్రకృతి తనయందు దాగిన దైవత్వమును గుర్తించును. అనేకులు కొందరికి
స్ఫూర్తి నొసగుదురు.

దిగివచ్చిన దైవత్వపు మహిమలు వారల కనుభవైకవేద్యమగును.
కానరాని ద్వారముల చెంత తలుపులు నాతడు తట్టుచుండును.
మనుజుల జీవనములు స్వర్గపు అనురాగములవైపు ఉత్థానమగును.
వారి మానసములు అవ్యక్త కాంతులు పంచుకొనును.
వారి హృదయములు పరవశ జ్వాలల పంచుకొనును.
మర్త్య శరీరములు ఆత్మ ఉనికిని తెలుసుకొనును.
మర్త్యదశకు బంధితులైన వారలు, తమ బంధముల సడలింతురు.
మానవమాత్రులు శుద్ధచైతన్య స్వరూపులుగా ఎదిగిపోవుదురు.
నిశ్శబ్దమున నుండిన దైవత్వము మేల్కాంచుటను వారలు తిలకింతురు.
అంతర్దృష్టుల కాంతి పుంజములు ప్రకృతి శిఖరముల స్పర్శించును.
ప్రకృతి లోతులను, ఒక ఆవిష్కరణ కదలించి వేయును.
సత్యము వారి జీవనముల కధినాయకుడగును.
వారి తలపులను, మాటలను, చేతలను సత్యమాదేశించును.
ఆకసమునకు చేరువగా వారలుత్థాన మైనటుల భావింతురు.
దేవతల కతి చేరువైనటుల భావింతురు.
కాంతులీను స్రవంతుల వలె, జ్ఞానము పరవళ్ళు ద్రొక్కును, వారివైపు ప్రవహించును.
అంధకారము నిండిన మానసము సైతము నవజీవన స్పర్శతో పులకించును.
ఉన్నతాదర్శముల జ్యోతులు రాజుకొనును. ప్రజ్వలించును.
జ్ఞానశూన్యమగు మర్త్యస్థితి నుండి తప్పించుకొనజూచును.

సావిత్రి, పుట : 708-710

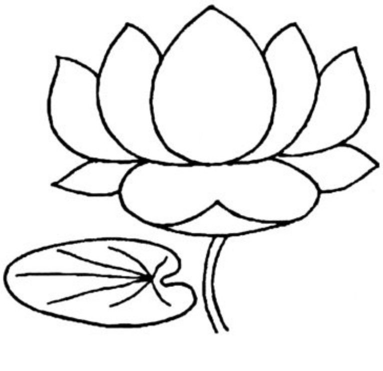
దివ్యజీవనము

అజ్ఞానపు సరిహద్దులు చెరిగిపోవును.
ఇతోధికముగా ఆత్మలు, కాంతులందు ప్రవేశించును.
మానసములు కాంతులీనినవి. స్ఫూర్తి నొందినవి. ఆధిభౌతిక అధినాయకుని పిలుపు వినిపించినది.
జీవనములందు, అంతర్ జ్యోతుల కాంతులు చెలరేగినవి.
దివ్య ఆనందహేల కొరకు, హృదయములు పరితపించినవి.
మర్త్య సంకల్పములు, దివ్య సంకల్పముతో జతకట్టినవి.
అందరికి, చైతన్యపు ఏకత్వము అనుభవైక వేద్యమైనది.

నుర్లోక బుద్ధి పరిజ్ఞానమునకు ప్రతీకలైన, ఇంద్రియములు శక్తిమంతములైనవి.
అంతటా నిండిన నిశ్చలానందహేల, నాడీమండలమున ప్రవేశించినది.
అనిమేషత్వమునకు ప్రతీకలైన మర్త్యకాయముల ప్రవేశించినది.
దివ్యచైతన్యమొక్కటి, ప్రతి అణువునందు, జీవకణమునందు ప్రవహించినది.
ఊపిరులను, మాటలను, చేతలను, నిర్దేశించినది.
అంతట తలపులందు, ఆదిత్యుల జ్యోతులు ప్రకాశించినవి.
ప్రతి భావన దేవగాంధర్వ పరవశమైనది.
తరచుగా ఆంతర్యములందు, ఒక వేకువ ఉదయించినది.
నిద్రాణమైయున్న మానసావాసములందు, కాంతులు ప్రసరించినవి.
ప్రతి అంగమందును, నిశ్చలానందములు వెల్లువెత్తినవి.
ప్రకృతి ఇతోధిక బలముల సంతరించుకున్నది. ప్రతి అంగమందును అది అనుభవైక వేద్యమైనది.
దైవత్వమునకు ఆ విధమున భూతలపు దారులు తెరువబడును.
సామాన్యమగు ప్రకృతి, ఔన్నత్యములకు ఉత్థానమగును.
సామాన్యమగు చేతలందు, చైతన్యపు కాంతులు ప్రజ్వలించును.
సామాన్య వస్తు సంచయములందు దైవత్వము సాక్షాత్కరించును.
నిగూఢమగు దైవము నావిష్కరించుటకై, ప్రకృతి జీవించును.
మర్త్యజీవనము దివ్యజీవనమగును".

సావిత్రి, పుట : 710 — *- శ్రీ అరవిందులు*

అనువాదం : ప్రొ॥ తంబిశెట్టి రామకృష్ణ

Vol. 53, No. 1
January 2023

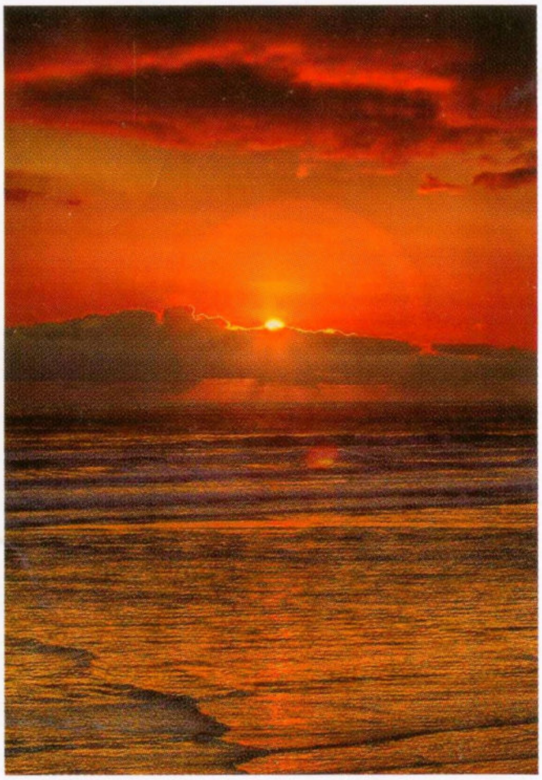
Date of Publication
1st January 2023

Registered: PY/41/2021-23

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001